ÇALTI

HAFTALIK SİYASİ TOPLUM GAZETESİ

Pazartesi 16 Mart 1964 Sayı 50

Bizi yanlış yola götüren kötücüleri biliniz ki, çok kez din perdesine bürünmüşlerdir. Saf ve temiz halkımızı hep şeriat sözleriyle aldata gelmişlerdir. Tarihimizi okuyunuz, görürsünüz ki milleti mahveden, tutsak eden, harap eden fenalıklar hep din kılığı altındaki küfür ve şeytanlıklardan gelmiştir. K. ATATÜRK

PARDON — Hüseyin KORKMAZGİL

SOSYAL DEVLET !

Sevgilim !

Haberin var mı senin, biz artık sosyal devlet olmuşuz? Yaa, mâşallah... Allah nazardan esirgesin. Yedilerin, kırkların, altmışaltıların yüzüsuyu hürmetine... Oh ne iyi! Olmuşuz, demek ki...

Geçenlerde, mahalle bekçisi İbo'nun defterinde «aydın» kaydı bulunan «muzir» vatandaşın biri, «devlet artık sosyal devlet olmuştur, arkadaş! Vatandaşa refah ve saadet getirmek, ıstırap ve sefaleti ortadan kaldırmak görevlerini üzerine almıştır» demişti de, katıla katıla gülmüştüm. «Hadi be» demiştim, «Sen ne anlarsın o işten? Devletin sosyal olup olmaması sana mı kalmış? O işin ilgilileri var. Onlar, «sosyal oldu» derlerse olur, demezlerse olmaz. Bu lâfları bir daha edersen, bekçi İbo canına okur senin:

Aaaa! Meğer doğruymuş bizim aydın vatandaşın dedikleri. İlgililer karar vermişler, biz artık sosyal devlet oluyormuşuz. Hatta, olmuşuz bile! Oh, ne iyi, değil mi? Allah nazardan..

Ben pek gazete okumam ama, nerde bir maliye sözü görsem hemen parmak basarım oraya. Geçen gün maliye Bakanı Ferit Melen aynen şöyle demiş: «Devlet artık sosyal devlet olmuştur. Vatandaşa refah ve saat getirmek, ıstırap ve sefaleti ortadan kaldırmak görevlerini üzerine almıştır»

Sevinçten nasıl deliye dönmüşsem. Bakanlıklar arabasına biniyorum diye, tutmuş, Gülhane arabasına binmiştim!.. Aaa.. bir de gözümü açtım ki, Gülhane Hastanesinin kapısı önündeyim!.. Bu şaşkınlık sürüp gitti sevgilim! Akşama kadar semt semt dolaşıp durdum Ankara'yı. İnsan bir kez şaşırdı mı, aklıyla aynı doğrultuda gidemiyor.

Sosyal devlet demek ne demek?

Bak, bir güzelce anlatayım sana:

Hani, Cumhuriyet gazetesinin yarışmasına yazı yazan bir Şadi Alkılıç vardı ya: bu adamı, komünistlik yapıyor diye deliğe doldurdular. Gazetenin yazı işleri müdürünü de doldurdular. Velâkin, yazı işleri müdürü daha yeni evli olduğu için, az sonra onu alı-alıverdiler delikten. Şadi Alkılıç yatadursun! Ondan sonra heyetler toplandı, âlimler bir araya geldiler, kitaplar karıştırıldı, raporlar düzenledi, sonra bir kere daha raporlar düzenlendi, sonra bir kere daha raporlar düzenlendi ve bu iş böylece sürüp gitti. Şadi Alkılıç yatadursun! Ondan sonra baktılar ki, Şadi Alkılıç komünistlik yapmıyormuş salı-salıverdiler adamı. «Hadi git» dediler, sen komünist değilsin!»

Velâkin, Şadi Alkılıç biraderimiz bir eyyam yattı delikte.

Şimdi işte bunun adına sosyal devlet denilmektedir. Yani, gireceksin deliğe, yatacaksın, yatacaksın, yatacaksın... Ondan sonra salı-salıverecekler seni, çekip gideceksin. Sosyal devlet budur işte!

Ondan sonra... «Zenginlerden, vergi kaçıranlardan bundan sonra vergi alınacaktır» deyip milli vatandaşları ürkü-

Devamı 4 de

KÖYE DÖNÜŞ

— KASIM AVCI —

Köye yöneliş de denilebilir buna. Köye dönmenin, yönelmenin gerektiği bütün açıklığı, çıplaklığıyla ortada. Yıldız parlaklığında, güneş ışığında.. Kimse karartamaz, gölge yapamaz. Gerçekler volkan sıcaklığında, güneş aydınlığında. Gerçekler en aydın güneş. Asırlar boyu güneşi balçıkla sıvamaya kalktığımızdan köye dönmemişiz, köylünün kıymetini bilmemişiz. Bugün de düşünmeden, üzüntü duymadan bunlara olumlu yanıt vermeyiz.

Dank diye vurmakta bazımıza bütün gücüyle gerçekler. Görmek, bilmek gerek gerçekleri. Düşülmeden kalkılmaz, sendelemeden doğrulunmaz mı bilmem. Köyü sömürdük, köylüyü geri koyduk bugünedeğin. Dağ zerre zerre erir, deniz damla damla kururken, biz gerçekleri görüp köye yönelmedik.

Köye dönmekle Batı'ya yönelmek arasında yakın bir benzerlik var. Batı zorlamıştı neden sonra kendine yönelmeyi. Bugün de köy zorlamaktadır kendine yönelmeyi. Batı'ya ne kadar geç dönmüş, yönelmişsek, en az o kadar köye dönmekte, yönelmekte geciktik. Batı'ya geç yönelmenin asırlardır sancısını çekiyoruz. Bakalım köye geç dönmenin, yönelmenin acısını ne kadar duyacağız?

En az Batı'ya yönelmek kadar, köye yönelmenin güçlüğü var. Asırlar geçti Batı'ya yüz çevirmeli, onu örnek bilmeli. Savaş açtık, kan bile döndük bu uğurda.. Kazancımız ne?

Devamı 4 de

— TOPLUM ve SÜLÜMAN —

Toplum dediğin bir kutsal yapı
Sen bu yapıda
Bir bireysin Sülüman.
Bu, temel taş demek
Yani her şeyin başı
Sözgelimi bir canlı çekirdek.

Yükselecek bu yapı
Senin omuzlarında kat kat
Durmak oturmak yok
Topluma hizmet var sadece unutma.
Birey sınır boylarında asker
Fabrikada işçi, tarlada ırgat.

Çalışkan bir birey oldu Sülüman
Toplum dersen büyüdü kat kat
Sülüman en alt katın dibinde
Bütün katlar Sülüman'ın omuzlarında
Yaşasın Sülümanlar, yaşasın hayat!

Ahmet KÖKLÜGİLLER

Zenginliğin kanatları vardır. İNCİL

TOPLUM İÇİN

Köy Bakanına

YILMAZ ÜLKÜCÜ

Sayın Bakanım,

Bakanlığınızın kurulması toplumcu aydınlarca yıllardır bekleniyordu. Çünkü dergi ve güncelerde de belirtildiği gibi Türkiye demek köy demekti. Nüfusumuzun %78 i köyler de oturuyordu. Öyleyse kalkınmada temel olarak köy alınmalıydı. Birkaç ili geliştirmek kalkınma sayılamazdı. Bunlar ve daha nice nedenler yüzünden isteniyordu. Bakanlığının kurulması.

Güncelere bir açıklamada bulunmuşsunuz. Diyorsunuz ki : «Vali ve kaymakamlar arasında bir anket açacağım.» Sayın bakanım, vali ve kaymakamlar. Yılda kaç kez köye çıkarlar? Yılda ya bir ya iki. Hiç çıkmayanlar ise az değildir. Bunların açtığınız soruşmaya verecekleri karşılık ise masa başından olacaktır. O camlı masaların başında hazırlanan karşılıklardan da siz istediğiniz sonucu alamıyacaksınız. köye bir iki kez çıkıp, onda da muhtarın evinde verilen yemekten başka bir şey görmeyenler köy hakkında nasıl konuşuyorlar? Bunların verdiği bilgi ise ne de dereceye değin doğru olur?

Sayın Bakanım,

Eğer bir soruşturma açmanız gerekiyorsa bu soruşturmayı köy öğretmenleri arasında açmalısınız. Yıllardır köylerde yaşıyan bu öğretmenlerden başka bu konuda söz söyleyecek kimse yoktur. Köyü, köylüyü en iyi tanıyanlar onların dertlerini en iyi bilenler köy öğretmenleridir. Dergi ve güncelerimizde köyle ilgili yazı yazanlar; köyü, köylüyü dile getirenler köy öğretmenleridir. Bakanlığınız çalışmalarına yardımcı olacaklarda yine köy öğretmenleridir.

Saygılarımızla

DİYELİM :

Kavel İçin

Numan BEYAZIT

Çoğu kez, sevi şiirleri yazdı ozanlarımız. Hem de yüzyıllar boyunca. Kimi, bir sözü elânın ardından gözyaşı döktü. Kimi, lâle bahçelerini, sandal gezilerini anlattı, sırça köşklerde..

Güle, bülbüle, ağacın yeşiline, denizin, gök'ün mavisine, aya, yıldızlara söyledi ozan..

Bir kaç kez Anadolu için de söz edildi. Dertlerden kurtulurmuş kişioğlu gezerse Anadolu'yu diye.

Çam oluktan su içen ozanımız. İrenbağında dinlendi gönlünce, sonraları.

Ya, işte bu duygu şiirleriyle duygulandık hep.

Oysa dert yitirir Anadolu'da kişiyi. Öylesine dirilidir Anadolu. Ama, dünün ozanı, düşünde bellemiş Anadolu'yu. Renkli düşleriode, toz pembe görmüş Bozkırı..

Çoçukluğumda okumuştum o şiirleri. Onun için bu girişi yaptım. Yoksa değmezdi. Sırça köşk nire, toprak altındaki mağaramsı dam nire..

Hasan Hüseyin, KAVEL adlı betiğinde topladı şiirlerini. Ben KAVEL'i okudum, buram buram ter, emek kokusunu ciğerlerime sindire, sindire. Yoksulluktan çatlamış dudakların sesi geliyor KAVEL'den.. Emeğin, direnişini gör KAVEL'de, mapushane kapılarına dek!..

Hasan Hüseyin güçlü ozan. Onun bu gücü, gerçekçi oluşundan geliyor. Halkça söyleyebilecek nitelikte bir yüreği var. Soluğu da çok keskin bunun için. Bugünün sosyal akımı içinde, sanatı, bu geniş soluğunda eritebilmiş. Bireyin, toplum kavramında değeri, ter, emek karışımı, KAVEL'de elle tutulurcasına şekillenmiş.

Bugüne değin, böylesine, sanatı toplum adına kullanan ozan, Hasan Hüseyin'dir. Bu, ozanın kendisini halka vermesinden olsa gerek. Her mısrağında halk dile gelmiş KAVEL'in KAVEL şiirinden :

« . . . . : . .
o çoban ateşinin parladığı yerde kavel'de
o erkekçe direnilen yerde kavel'de
karın altında nişanlanıp
dostlarımın arasında öpeceğim
nişanlımı kavel kapısında
. . . .
ilk çocuğumun adını
kaval koyacağım »

Ozan, toplumdaki kavgayı dile getirirken ne denli coşkulu. Yüreği kıpır, kıpır ezilmiş kardeşlerinin yanında. Ön sırada onlarla çarpıyor. Tüm içtenlikle.. Duyuyor, KAVEL deki kardeşinin gıcırdayan sesini. Duyuyor, Kavel kapısında nöbet tutan aç midelerin sancısını.

Ve KAVEL'de, sömürülmek istenen hakkın nasıl alınmak istendiğini haykırıyor gür sesiyle ozan..

Açlığın yüzüne tükürürcesine...

Hasan Hüseyin, diğer şiirlerinde de toplumdaki düzensizliği apacık seriyor önümüze.

İnsan kardeşlerini bir ozan, böyle getirebilir dile ancak. KAVEL, güçlü bir yapıt. Gücü, bu toprağın insanından geliyor. Onu söylüyor çünkü.

Seni yürekten kutlarım Hasan Hüseyin!..

Kavel'i okuyunuz!

Kavel'de, bu toprağın çocukları var. Ses, onların sesi...

ARKADAŞLARIM YA DA ÖTESİ

Olmaz olsun kör bıçak gibi arkadaşlığınız
Olanca sevilerime tekme vurdunuz çelme taktınız
Nasıl kara sevdalınız oldum bekledim sizi
Ama siz darma-dağın bulutlar gibi kahpece sırıtıp güldünüz bana
Ya da rezilce terk ettiniz beni
Oysa neler ummuştum yaşantılarınızdan
Salt up-uzun yollarınıza baka baka
Kezlerce bırakıp kaçtınız beni
Ama utanmaz demedim ama tükürmedim
Gene sırıl-sıklam oldunuz gene üşüdünüz
Kirlettiniz evreni kursaklarınız için
O değin büyüdükçe arttı yitikliğiniz
Küçüldü ak saçlı anneniz gözlerinizde
Ve küçüldü dostluğumuz.

Hüseyin ARUK

Zengin adamlarda sağduyuya Pek rastlanmaz. JUVENAL

HER HAFTA OĞUZ KOYUTÜRK

Ankara Sanat Topluluğu

Halk tiyatrolarından uzak yurdumuzda, geçen yıl İstanbuldaki Arena topluluğu ile olanakları oranında mutlu bir azınlığa bilinçli tiyatroyu tattırmak çabasını gösteren bir avuç sanatkâr, bu kez Ankara'da kurdukları Ankara Sanat Topluluğu ile aynı öncülüğü sürdürmeye çalışıyor.

Yalnız ne var ki, ilk oynadıkları Godot'yu Beklerken sonra repertuarlarına aldıkları Gizli Ordu arasında derin bir uçurum var. İnsan bu çelişmezlik ortasında, öncülük savında bulunan bir tiyatronun ilerde ne yapmak istediğini, nasıl bir yol tutturacağını bir türlü kestiremiyor. Ama ne olursa olsun, yaşamını seyircisinin kesesine bağlamış bir tiyatronun, sayıları hayli kabarık şu bulvarlaşan özel tiyatro bolluğunda yarı bilinçli de olsa halktan uzak bu çabasında gene derin bir asalet ve cesaret var. Bu yönden belli bir ölçü ve seviyede, karşılarına dikilen engellerin ortasında, bu iyi niyetli Tiyatro'yu, Ankara Sanat Topluluğu'nu kutlamak gerek.

Biz Samsunlular, 3 Mart Salı akşamı bu Tiyatrodan Emek Sinemasında, Gizli Ordu'yu seyrettik. Çocuklar çok yorgundu. Yağmurlu, karlı bir havada. Pazartesi gecesi Ankara'daki oyunları bittikten sonra yola koyularak Kentimize gelmişlerdi. Hepsi bitkin hepsi uykusuz... Hele Tuncer Necmioğlu hastalanmış, sesi kısılmıştı. İşte bu durumda, bu perişanlıkta topluluk samsunluların, karşısında Gizli Ordu'yu oynadı ve aynı gece gene otobüslerle Ankara'ya gitti.

Ama Gizli Ordu beğenildi mi?. Halk bundan bir şey anlıyabildi mi?. İşte bu noktaları çözümlemek güç!.. Perdeler kapanırken isteksiz alkış sesleri ve dudaklardaki mimiklere bakılırsa... Bu beğeninin oranı düşüktü. Yalnız ne var ki, bu gerçeği ve sonucu önceden kabul etmek gerektir. Halk, Ankara Sanat Topluluğunun tiyatro alanındaki öncülük niteliğini bilemez. Brendan Behan'ın modern tiyatro tekniği ile yazıp insanlara değer verilmediğini anlatan, onların olaylar arasındaki bocalamalarını, tutarsızlıklarını keskin bir dille hiç veden eleştirmelerini kavrıyamaz. Dahası bu alaycı değişler için seçilen ortamı, homoseksüellik, para, din, ahlak anlayışları üzerindeki taşlamalarını kavrıyamaz. Kavrasa bile bunlar yapıtın tümü üzerinde yalınç olarak kalır ve bir bütünlüğe erişemez.

İşte alışılagelmiş oyun kurallarına hiç aldırmıyan Brendan Behan'ın Gizli Ordusu, öylesine güçlü, öylesine anlayışlı sahneye konulmasına karşın Samsunluların hoşuna gitmedi ve gidemezdi de.... Çünkü tiyatro bir kültürdür. Onun da temelleri ve bir hazırlığı vardır. Gerçi bu devinim iyi bir şey ama gereksiz oluyor, bir yarar sağlanamıyor. Ankara Sanat Topluluğu, Baş kentimizdeki giriştiği öncü tiyatro olmak çabasında denemelerini sürdürürken, daha çok başarı ve yarar sağlamak istiyorsa, Anadolu gezilerinde repertuarını değiştirmek ve halka inmek zorundadır.

Oyuna gelince: Güner Sümer'in ince bir anlayışla sahneye koyduğu Gizli Ordu'da tüm sanatçılar başarılıydı. Özellikle yarattığı Meg rolünde ki kişiliği ile birleşme evi patronu Seden Kızıltunç, oyunu oynamıyor, yaşıyordu.

Kısaca, 3 Mart Salı akşamı Emek Sinemasında gerçeklerimize göre fantazi de olsa çok renkli bir gece geçirdik. Gerçi Gizli Ordu bizim, Anadolunun oyunu değildi ama onu oynuyan çocuklar, Ankara Sanat Topluluğu bizimdi. Gurur duyuyorduk onlarla. Hepsi güçlü, hepsi kuvvetli, başlarında değerli yöneticileri Asaf Çiyiltepe ile bir özel tiyatronun yapamıyacağı büyüklükte.,. Başarılı olduklarını kanıtladılar ve gittiler.

Deneme

Her can ölümü tadacaktır. Kur'an

YAŞAMANIN BİLİNCİ

Yılmaz ELMAS

Ölümden sonrasını düşünüyorum. Ne veriyor bana? Hiç.. Ne varsa ölünceye değin kişi için. Bu özgecil bir durum. Kişi ölmezse başkaları yaşayamaz. Niçin mi diyecek siniz? Kişi ölürken nice gözler evrene açılıyor. Kişinin yaşaması onların yaşamını kısıtlar.

Ölüm usuma gelince kendi yaşamımı kıskanıyorum. Yaşama kıskançlığı tutku derecesini alıyor bazan. Neden canlıyım? Canlılık neler kazandırıyor kişiliğime. İnsan olarak yaşamak, yaşadığımı düşünmek ne veriyor kişiliğime? Hiç diyemiyeceğim ama, şunu veriyor demeye de varmıyor dilim. Bu sorunun karşılığını verebilmek için yaşamanın bilincine varmalı kişi.

Yaşamak için öncelikle gerekli olan solunum 'soluk' güneşin getirdikleri su, besin ögeleridir. Kişi bunlar dışında yaşayışını sürdürebilmesi için bir çok ögeleri elde etmek zorunluğunu duyar. Bu zorunluk yaşama özgürlüğünün tam kısıtlandığı ölüme dek sürer. Ondan sonra her şey bitmiştir ölen kişi için. Onun özdeksel varlığı biçim değiştirinceye değin ilgilendirir yaşayanları. Geleceğe birşeyler bırakmıyanlar böylelikle unutulup giderler.

Özgürlüğüm, yaşama özgürlüğüm, ölümle sona erdiğine göre çok kısa bir anda olsa yeryüzünde niçin yaşadığımın bilincine varmalıyım. Yaşamın bilincine kim varmış ki sen varacaksın? Yaşamanın bilincine varmak için avuntu bulabilen kişiye ne mutlu.

Yaşanan anı değerlendirme, çabası; PINDARE'nin dediği gibi 'var olanı tüket'me. Öldükten sonra yaşayanlar arasında yaşama. Düşünmede ölümsüzlük yaratma, En iyi yaşamayla en çok yaşamanın hangisinin daha önemli olduğu konusunda kesin bir yargıya varma. En iyi yaşamayı belirleme gibi konuları didikleyip bir sonuca varmalı

Değişkenlik ögeleriyle yoğrulan benliği geliştirmeli, donmadan kurtarmalı var olan benlik. Yaşama gücünü her an canlı tutmalı. Yaşama gücünü yitirenler o anda ölmüş lerdir.

Böyleleri raslantı olanakları içinde yaşamlarını sürdürmektedirler.

Önemli olan niçin yaşadığını bilmekten çok niçin yaşadığını düşünmek ve yaşayanlara birşeyler verebilmektir.

Zenginliğin zevkleri yoksulların gözyaşlarıyla satın alınır. THOMAS FULLER

Sosyal Devlet

(Baştarafı 1 de)

teceksin; ardından vuracaksın yoksulun, emekçinin sırtına vergiyi! «Reform geldi, geliyor» derken yıllar geçecek ve bu sosyal devlet olacak!

Ondan sonra... Toprak reformu diyeceksin, topraksız köylüye renkli düşler gördüreceksin; ama eski Tarım Bakanı Cavit Oral ağanın kadastrolu cezizeleri hâlâ kulaklarda çınlayıp duracak!.. İşte bu, sosyal devlettir!

Ondan sonra... İşçiye grev hakkı vereceksin, işçi grev yapacak, «milli menfaat» deyip durduracaksın grevi. İşte bu, sosyal devlettir!. Sendikalar, patronlarla toplu sözleşme yapmak isteyecekler, «buyurun masa başına» diye çağrı yollayacaklar ama patronlar hababamda kaçacaklar. Yakala da yap toplu sözleşmeyi! Ve greve gitme! İşte bu, sosyal devlettir!

Ondan sonra... Hacının, hocanın, softanın, yobazın, üfürükçünün, şeriatçinin, Menderesçinin, tekkecinin, mekkeçinin, muskacının, dilencinin, vurguncunun, hilâfetçinin çimleneceği ortamı yaratacaksın; sonra da bu gibilerini tek tek yakalayıp mahkeme salonlarına dolduracaksın, zabıta olayı diye gazetelere başlık yaptıracaksın! İşte bu, sosyal devlettir!..

Ondan sonra..

Ondan sonra onbir. Yok başka diyeceğim. Selâm eder, gözlerinden öperim. Sosyal devlet iyi gelir, sakın ihmal etme! Baş, diş, nezle, grip... Hatta lumbagoya da...

KÖYE DÖNÜŞ

(Baştarafı 1 de)

Gönlümüzce Batı'lı olduk, uygar milletlere yetiştik, onları geçtik mi? Köye dönmek, yönelmek de Batı'ya yönelmeye benziyecek. Zaman buna izin vermeyecek. Temelden atmak gerekiyor köye adımı. Sendeleme, geri kalma, gelişken olma devrimden kurtulmalıyız. Gücümüz yeşertecek köyü, kanımız renk verecek, köy dirilecek. Köy pırıl pırıl olacak, karanlık kalmayacak.

Batı'dan yurda, kentten köye dönmek, yönelmek gerekmektedir. Batı aydınlığını, kent çekiciliğini yitirmezse de; yurda yönelmek, köye koşmak bir borçtur bugün. Vatan borcu, insanlık borcu... Borçların en olumlusu, en yapıcısı, en yükselticisi, en bereketlisi... Yanlış hesap Bağdat'tan döner» Niğde'nin pazarı var. Bunca yıl, bunca asır: Batı'ya koşmak, köyden kaçmak, kurtulmak için çabaladık. Acısını gördük, sızısını tattık. Batı'nın taklitçisi olduk, köyü kuruttuk; köylüyü sevilmez, köyü yaşanılmaz hale getirdik. Yurda dönmek, köye sarılmak zorunluğu var. Yurdun, köyün en kesin emridir bu.

«Bulutlara kimse el koyamaz
Hayal kurma hurriyet var»

diyen Cahit Sıtkı Tarancı denli, biz köye dönmenin gerektiği kanısındayız. Hayal bile olsa düşündüklerimiz, buna bağlı kurtuluşumuz.

Çok direndik köye dönmemek, köylüyü efendi etmemek onları sömürmek, karanlıkta avlamak için. Direne direne bütün dağları aşındırdık. sırıkları kırdık, destekleri bitirdik.. Emilmeye, sömürülmeye deniz mi dayanır? Okyanus beslenmezse çekilir, kurur, çöl olur. Köy gerçekleri bilinmediğinden, ona önem verilmediğinden, asırlardır köy kara yaşamaktadır. Silmek gerekmektedir köyden karanlığı. Köyün avlanmaması, köylünün sömürülmemesi buna bağlı. Köye kan, süt olmanın zamanıdır. Kan verildikçe köylerimiz renklenecek, süt verildikçe ağaracak...

Köy kökümüz. Dalına bine bine onda güç bırakmamışız. Yaprak yaprak sararmakta, düşmekte köylerimiz. Köy erezyonu, köy boşalmaları bunun en ışık örneği. Köylerimiz kurur, çöle donerken kentlerimiz taştı. Gecekondular yüz karamız. Kökü fazla aşındırmadan yardımına koşmalıyız, Köke candan bakmalı, yeniden güç vermeli, yeşertmeliyiz.

Şimdiye dek köy, köylü üstüne yazılanlar: köye ışık tutmaktadır. Bu ışıklar çoğu köyün çirkinliklerini, sevimsizliklerini ortaya sermektedir. Köyü yaşanmaz yer olarak göstermektedir, Psikolojik gerçek: kişi sevdiğime koşar, saydığına sarılır. Köye geç dönülmesine kanımızca biraz da yazarlarımız olmuşlardır. Bize köyü sevindirecekleri yerde bizi köyden soğutmuşlardır. Güzel yanları da dile gelmeli köyün..

«Aşk gelincek cümle eksikler biter.» Köye dönmek: köyü sevmek, köylüyü saymakla başlar, Köye tutulur, köylüye aşık olursak, köyün cümle eksikleri biter, dertleri silinir. Köye dönme, yönelme aşkı; köylerimizi iyiden, güzelden aydından yeşertecek.

ÇALTI: Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni Oğuz Koyutürk

Sayı 50 Yönetim yeri : Cumhuriyet Alanı

Fiatı: 25 krş SAMSUN

Abone Koşulları : 6 Aylık 5 Lira
Yıllık 10 Lira